GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Dumineca, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 8 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon. sunátória.

Anulu XXXIII.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tax'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 79. **Brasiovu 22|10 Octobre** **1870.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Din campulu resbelului.

Succesele prusianiloru in giurulu Parisului publicate in proclamatiunea lui Gambetta, cumca gard'a nationala a respinsu pe inimicu din positiunile sale, cu tóta demintirea diurnaleloru germane, nu potu se nu fia in parte mare adeverate. Chiaru si diurnalulu germanu din Vien'a „Sonntags-Ztg." scrie, ca la consulatulu Germaniei de nordu au sositu depesie din cortelulu generalu, care comprobéza succesele publicate de Gambetta, adaugundu, ca in cortelulu generalu alu germaniloru domina o mare intristare din causa, ca li s'au nimicitu lucrarile de mai multe septemani. Déca prusianii respingea cu perderi pe prusiani cu buna séma, ca ar' fi bucinatu o atare respingere prin tóte foile.

Scrisori sosite cu balonulu din Parisu spunu, ca gard'a mobila a mai luatu prusianiloru 1500 de boi si nu trece di, in care se nu casiune perderi dusmanului. Alta din diurnale germane:

Tours 18 Oct. Maseau se bombardéza, Vesoule fù ocupata de inimicu. Dupa sciri din Parisu 16 Oct. se constata, ca prusianii s'au aflatu siliti a-si intari liniele cu siantiuri, fiinduca siesurile suntu deplinu dominate prin tunurile din forturi. In impregiurarile presente una bombardare a Parisului e imposibila."

„Tours 19 Oct. Garnisón'a din Verdun facù o esire cu succesu fericitu. Prusianii se incercara a face unu asaltu, inse fura respinsi si alungati in fuga. — Fortareti'a Soissons inse se predede, 4000 de prisonieri si 132 tunuri fura luate de inimicu."

Sciri din Berlinu 18 Oct. spunu, ca armat'a impresuratória dela Parisu mai primesce 100 mii aperatori, semnu, ca nu suntu desjunsu cei de acolo. —

Bazaine in Metiu se afla bine. Unu parlamentariu se tramise din Metiu in cortelulu principelui Friderica Carolu, care diace de tifus, si de aici se duse in cortelulu prusianu la Versailles. Misiunea adjutantelui generalu alui Bazaine, care pretinde cá francesii din Metiu se nu se desarmeze, ci se remana cá garnisóna in Metiu, n'au aflatu primire in cortelulu generalu dela Versailles. — „Etoile belge" reportéza din Brucsel'a 20 Oct., ca gen. Trochu cu vreo cativa membrii ai regimelui suntu aplecati a intrá in negótiari pentru o transactiune onorifica, numai Gambetta vré opunere pana la estreme.

Diurnalele germane vorbescu, cumca in Parisu partitele se afla imparechiate si nici regimulu n'ar fi in unire, ci Gambetta, Ferry, J. Simon, Arago, Rochefort tienu de parerea lui Ledru-Rollin, a socialistului, pentru a organisa un'a commune revolutionaire, ér' Favre si Trochu suntu contra. Keratry sosindu in Tours si'a datu demisiunea. — Presiedintele republicei Trochu e barbatulu, care sci sustiené unitatea actiunei. —

Cele 2 armate ce se formeza la Loire si Lyon se totu adaugu si gard'a nationala se arméza mereu prin departemente, preste unu milionu de pusce s'au impartitu. — Garibaldi denumitu comandantu si preste liberii tragatori din Vogesia se afla in Bezançon, de unde pornindu, incepù resbelu guerilicu dupa manier'a lui. —

Moltke se fia mortu. Prin mai multe diurnale francese si dupa ele in „Romanulu" se descopere, ca in apropiare de Rheims o tresura regala cu escorta regale trecundu printr'o strimtória de padure fù ciuruita de glontiele liberilioru tragatori. Se dice, ca 3 insi au fostu raniti si unulu omoritu din cei din calésa, ér' in calésa ar' fi fostu Wilhelm, Bismark, principele regale si gen. Moltke. Diurnalu „Reveil du Dauphiné" publica o telegrama dela amicii lui din Genev'a: St. Julian 5 Oct.:

„De Moltke a muritu. Ve incredintiezu despre acésta. Traiésca liberii tragatori."

Diurnalele germane nu atingu nimicu despre acésta intemplare, care se dice, ca se tiene ascunsa sub pedépsa de mórte. —

Florenti'a 16 Oct. Unu decretu reg. stabilesce in Rom'a egalitatea tuturoru cetatianiloru fara diferintia de relegiune. — Mazzini s'a eliberatu.

Thiers avù o conferintia lunga cu ministrulu Sella. Elu va remané vreo catera dile in Florenti'a.

Regimele ispanicu a tramisu o nota la regimele Italiei, care constatéza alternativ'a, ca Ispani'a séu trebuie se primésca unu principe italianu de rege, séu va primi form'a de statu republicana. Acésta nota e destinata a se tramite la tóte cabinetele; ea fù, care facù pe princ. Amadeu, fiiulu alu doile alu lui Victore Emanuel cu titulu: duce de Aosta, de se resolvi a primi corón'a Ispaniei. Elu e nascutu in 30 Maiu 1845 si are unu fetioru.

Thiers vorbi cu min. de esterne alu Italiei Visconti-Venosta. Elu marturisi ministrului, ca a fostu contrariu unitatii Italiei, pentruca o tienea periculósa pentru Franci'a si pentru Europ'a; inse dela 1866 incóce profesèza alta parere si tiene, ca ocuparea Romei e o consecintia neaperata pentru unitatea Italiei cu atatu mai vertosu, ca dela acesta nu pórta frica pentru interesele relegióse. Situatiunea Francioi o tiene cam desperata, care arata pucina incredere in succesele apararei Parisului. Apoi ocuparea lui ar' dá nemtiloru ocasiune la pretensiuni enorme, care ar' espune statele cele mici la imense calamitati; provóca, inchiandu, pe regimulu italianu cá se intrevina cu celelalte puteri in favórea Franciei, pana a nu cadé Parisulu. V. Venosta recunoscundu binefacerile dela Franci'a oserbá, ca Itali'a e legata de puterile neutre si s'a obligatu a lucrá cu densele in cointielegere. Dupa amédi fù in audientia la regele. —

Rom'a.

Brasiovu 21 Oct. 1870.

Rom'a refuata!

Nu órdele barbare ale unui Alaricu, regele gotiloru, nu vandalii lui Gensericu, nu hunii selbatici ai lui Attila, nu mercenarii despotiloru straini, ci insesi legiunile italiane, urmasiele aceloru legiuni brave, cari au cuceritu Dací'a sub Marcu Ulpiu Traianu intrara de astadata — fia pentru totudeun'a!!! — in cetatea lui Romulu!!!

Inainte la Rom'a! la Capitoliu! strigà poporulu italianu cu o voce unanima, de a careia vehementia s'a cutrieratu vechi'a peninsula romana.

Si armat'a strigà impreuna cu poporulu: la Rom'a! — si cu tricoloralu in frunte porni catra Capitoliu.

Ajungundu fiii lui Marte la pórt'a cetatii eterne, o aflara inchisa. Tristele remasitie ale mercenariloru straini de frica o inculasera.

Atunci imperatorele legiuniloru redicà susu standartulu unitatii italiane si de trei óri batù in pórt'a Romei vechie.

La a trei'a óra pórt'a se deschise. Drapelulu unirei poporului italianu a trebuitu numai se se arate, si éca sclavii despotiloru inmarmurira si armele, cu cari ei atat'a vreme au tienutu subjugatu poporulu romanu, le cadiura din mana.

Legiunile Italiei unite intrara in Rom'a. Inainte mergea tricoloralu nationalu, — totu pre aceasi carare, pre care acuil'a romana s'a reintorsu de atatea ori victoriósa.

Bucuria nespusa cuprinse animele civiloru romani. Dorinti'a loru cea mai ferbinte se implini. Cu micu cu mare alergara inaintea braviloru ostasi. Fratii de unu sange, dupa secle de despartire amara, se regasira si se imbraciosiara, ér' din turnurile si ferestrile cetatii deodata resarira mii de tricolóre anunciandu serbatóri'a maretia a natiunei renascute. Atunci militi'a cu poporulu estasiatu de veselia strigà, cá se auda tóta lumea: „Traiésca Rom'a, capital'a Italiei!"

Ceea ce poetulu celu mai mare italianu Dante Alighieri abia a cutezatu a visá, ceea ce pentru diplomatulu diplomatiloru Niccolo Machiavelli erá inca o tienuta fórte indepartata, la ce genialulu Camillo Cavour inca nu se incumetá a se tinde pre facia, pentruce Mazzini si Garibaldi s'au luptatu tóta viéti'a loru — poporulu italianu a dobanditu in diu'a de **20** Septembre 1870.

Bucuri'a cetatianiloru romani si entusiasmulu poporului italianu inse nu era indestulu, spre a insemná diu'a acesa.

Trebuiea, cá de aceeasi di se se mai lege inca o intemplare mare, pentrucá se o faca nestérsa in istori'a timpuriloru viitóre.

Pre candu poporatiunea Romei in vestminte serbatoresci iubilá impreuna cu fratii sei legionari, in partea asia numita „leonina" a cetatii domniea o tacere silita si trista. Curi'a papala se invescuse in doliu.

Pre cine gelea sierbii lui Dumnedieu?

Pre Pap'a-Regule lu gelea ei, si caderea domnirei sale lumesci o plangea.

Unusprediece sute de ani au trecutu preste lumea crestina, de candu regele franciloru Pipinu micilu a daruitu pontificelui Stefanu II. ecsarchatulu, ce lu recastigase dela longobardi. Domni'a lumésca a papiloru de atunci se datéza.

Unu siru lungu de papi au ecsercitatu domni'a acést'a preste „Patrimoniulu St. Petru" dela 754 pana in diu'a de astadi. — Multi dintre acesti'a au purtatu unu sceptru lumescu blandu si binefacatoriu, in sensulu adeveratu alu invetiaturiloru lui Christosu; dér' nu pucini dintre ei au fostu condusi de patima si ambitiune lumésca, pecatósa.

Pasiunea de a domní este infricosiata. Ea cuprinse si pre unii papi, si din primii pastori sufletesci ei devenira primii despoti.

Inspaimentatória era puterea ierarchiei acesteia „castrorum acies ordinata", in evulu mediu. Rom'a devenise printr'ensa a dóua óra domnitóri'a lumei. Dér' in locului senatului si alu poporului romanu veni incuisitiunea cu cranceniele sale, venira jesuitii — si pana astadi resuna in palatiulu aceleia celu „E pur si muove" alui Galileo Galilei.

Erá unu periodu, in care papii luau si impartieau coróne, in care domni'a loru se intinse preste tóta lumea. Regi si popóre erau prosternate la pitiórele, asteptandu poruncile loru. Si vai de aceia, cari nu ascultá. Cá unu „Jupiter tonans" aruncá pontificele afurisaniele sale preste capetele credintiosiloru remitenti. Pedéps'a escomunicatiunei era infricosiata, ea nimeriea fara crutiare tieri intregi, cetati, sate — cersitori si regi.

Cine nu'a cititu despre celu mai puternicu papa Gregoriu VII., cum a pedepsitu si umilitu densulu pre regele Henricu IV., care a cutediatu a se opune interdictiului seu de investitura? Regele Henricu mergundu se se impace cu Gregoriu si se se scape asia de escomunicatiunea, care erá aruncata asupra lui si a Germaniei intregi, a trebuitu se stè trei dile si trei nopti numai in camasia si

cu pitiórele góle in curtea cetatiuei dela Canossa, unde locuiea pap'a.

„Servji serviloru lui Dumnedieu", cum s'au numitu dela o vreme papii, ajunsera a fi regii regiloru. Ei incoróna pre acesti'a si le demanda. Pap'a Silvestru tramise si lui Stefanu regelui celui antaiu alu Ungariei corón'a. Papii Gregoriu IX. si Clemente VI. demandara regiloru Bela IV. si Ludoviou I., cá se sterpésca poporulu sismaticu din Daci'a.

Da! papii acesti'a au dictatu si Canossa romaniloru din Daci'a. Unu cuventu rostitu din Vaticanu pre atunci, ar' fi pututu se scape pre poporulu daciou de jugulu celu de mórte. Dér' romanii erau sismatici si domniea lumésca a papiloru erá nemarginita.

Coloniele romane din Daci'a au suferitu cumplitu. — Canossa loru a fostu secularia. Nu pucinu inse a avutu se sufere si tiér'a muma, Itali'a. Órdele barbare antaiu se rostogoleau preste corpulu Daciei cu tóta furi'a primului atacu spre a merge apoi preste frumós'a peninsula romana, predandu si sugundu cu apetitulu maritu alu unei fiere selbatice. Domni'a jesuitiloru si a despotiloru straini nu a fostu mai pucinu veninósa pentru italiani, de catu pentru colonii romani.

Dér' astadi domni'a acést'a numai este. Aceea, cari au sciutu se consilieze pe pontificele liberalu si constitutionalu dela 1848, a edá syllabus-ulu si dogm'a infalibilitatii nu au fostu in stare a popri poporulu italianu de a-si reluá capital'a.

Itali'a fara Rom'a nu putea se fia, precum nu póte fi corpulu fara anima. Pontificele inse remane Pontifice si fara statu eclesiasticu. Independinti'a prentiésca a papii va fi garantata prin pusetiunea sa pentru totudéun'a. Elu va remané suveranu de si numai intre marginile curiei sale. Domni'a sa de aici incolo va trebuí se fia domni'a spiritului crestinescu: „Iubesce pe deaprópele teu cá pe tene insuti."

Pre candu a apusu sórele si s'a ascunsu in marea atlantica in diu'a de 20 Septembre, unitatea Italiei cu capital'a Rom'a erá unu faptu complinitu. Trebuiea inca cá poporulu romanu so se adune in comitii si se mai intaresca inca odata voinți'a sa de a fi unulu si nedespartitu de Itali'a. —

Regele Italiei a conchiamatu pre cetatiani in comitia pre 2 Octobre.

In diu'a acésta cetatianii din Rom'a si din provincle s'au adunatu in comitia cu tribunii in frunte. Totu pe pamenturile si locurile acele se adunau odiniora comitiale curiate si centuriate, acolo se adunau si plebeii romani in comitiale tribute si faceau legi, plebiscite. Magistratii si tribunii plebei intrebau pre poporulu si plebea adunata, déca voiesce cá asia séu asia se fia dreptu? si poporulu respundea: asia se fia! Ér' ce dicea poporulu se fia, erá lege.

Asia si in 2 Octobre tribunii au intrebatu pre cetatianii romani adunati in comitia: déca voiescu unirea cu regatulu Italiei, cu monarchi'a constitutionala a lui Victore Emanuele II. si a urmasiloru sei? — si cetatianii au respunsu: **„Asia se fia!"**

Populus jussit atque constituit!

Poporulu a demandatu si s'a facutu, ér' regele a promulgatu legea acést'a, care a adus'o poporulu si a scrisu:

„Art. I. Rom'a si provinciele romane formédza o parte integrante a regatului italianu."

Resultatulu plebiscitului audienduse, — unu chiotu de bucuria strabatú din nou frumós'a peninsula romana. Tricolorulu mundru, falfaindu in luciulu sórelui s'a plantatu acum pre **Capitoliu.**

Rom'a, capital'a lumei, in momentulu acela trecú ér' in posesiunea legala a poporului italianu.

Viéti'a vesela si miscata depre forulu romanu, pre care statea tribunalulu pretoriloru romani si de unde resuná cuventarile cele infocate ale lui Cicerone si invetiaturile lui Seneca, unde au vorbitu Grachii catra poporu, Pompeju, Cesare, Brutus si Cassius, Octavius Augustus, pre unde au pasitu Traianu, Hadrianu, Antoniu si Marcu Aureliu, — viéti'a si miscarea de pre campulu lui Marte, de pe Capitolinu, Palatinu, Quirinal, Esquilinu — nu se póte descrie. Se parea in 2 Oct., ca Rom'a si românii cei vechi au reinviatu. Numai sunetulu clopotului de pe Capitoliu aduse aminte cetatianiloru, ca ei se aflau in Rom'a secululul alu XIX-lea.

Column'a lui Traianu priviea cá singurulu martoru viu si intactu alu timpiloru acelor'a gloriosi la serbatórea acésta nationale.

Éca Itali'a ajunse dilele aceste fericite, in care se-si réda visulu cu ochii. Italianii au dobanditu, ce au doritu, unitatea Italiei cu capital'a Rom'a.

De si finea actiunei nationale facia cu Rom'a a fostu fórte usiór'a sub impregiurarile politice de facia, inceputulu si continuarea pana la fine a fostu cu atatu mai grea. Machiavelli dicea, ca reutatea ómeniloru érta si scusa intrebuintiarea ori carui midiuloou, numai cá statulu se scape de sub jugulu barbaru si Itali'a se devina mare si potente.

Incatu italianii au urmatu consiliului acestuia cu dóua taisiuri, a marelui loru barbatu de statu, nu se póte otari, atat'a inse no arata istori'a chiaru si evidentu, ca italianii au sciutu se se sacrifice, au sciutu se móra pentru patria; si adeveratu este, ca numai unu poporu, care scie se móra va trai si va fi viuu.

Cu arm'a, cu cuttiulu, cu pumnariulu in mana italianii dela carbonari incependu pana la pretoriani au trebuitu se-si elupte mai fiacare petecu de pamentu. Diplomati'a italiana cea practica a sciutu se intrebuintieze fiacare momentu favorabilu, in folosulu patriei; — asia ei au recreatu Itali'a.

Tóte aceste inse nu le ar' fi potutu dobandi italianii, déca nu ar' fi lucratu cu puteri unite. In momentulu acel'a, in care italianii erau un'a in cugete si simtiri, Rom'a era a loru si nu multu timpu a trecutu pana ce au pututu se strige unanimu: Evviva Roma Capitale!

Rom'a cetate gloriósa! Rom'a mama! fii tei toti privescu astadi la tine. Prin órb'a loru desbinare ei te perdura si secoli de suferintie si bantuira; — astadi prin forti'a loru intrunita te au recastigatu si te posedu — fivei de aici incolo ér' mam'a loru marinimósa si protegatória!! —

Protocolulu

sinodului tractuale din vicariatulu gr. cat. alu Rocnei. tienutu in 3 Octobre 1870 sub presidiulu rev. domnu vicariu Gregoriu Moisilu fiindu de facia:

a) Dintre preuti:

Cirilu Cionca in Borgo-Bistriti'a, Gregoriu Muresianu in Feldru, Mihailu Onisioru in Gaureni, Iosifu Balu in Ilv'a mare, Basiliu Groze in Maieru, Basiliu Sioldea in Mititeiu, Leone Verticu in Mocodu, Ioane Timariu in Borgo-Muresieni, Moise Popu in Borgo-Tih'a, Ioane Lazaru cooperatoriu in Naseudu, Georgiu Feti in Poieni. Ioane Sangeorgeanu in Rebr'a, Stefanu Popu in Rebrisiór'a, Sebastianu Cosbucu in Salv'a, Simeone Tanco in San-Georgiu, Gregoriu Popu in Telciu, Alecsandru Silasi protopopu in Bistriti'a.

b) Dintre mireni:

Representantele comuneloru: Leontinu Luchi si Gabriele Popu in Feldru, Ioane Onisioru si Ioane Filimonu in Gaureni, Ioane Constantinu si Ioane Oulu in Ilv'a mare, Elia Ciocia si Pantelemonu Hadareu in Maieru, Paramonu Selvanu si Loginu Tamasiu in Mititeiu, Basiliu Muresianu si Gabriele Verticu in Mocodu, Ioane Serbu si Elia Ciorianu in Borgo-Muresieni, Ioane Pavelu si Teodoru Ruleanu in Nasendu, Calistu Tofanu si Nechita Ani in Vararea, Gabriele Popu si Demetriu Rosca in Poieni, Elia Burduhosu si Andreiu Lazaru in Rebrisiór'a, Florianu Portiu si Onisimu Bindiu in Rocn'a vechia, Iacobu Pavelia si Doroteiu Cimbulea in Salv'a, Maximu Lica si Aritonu Marcusiu in San-Georgiu, Paulu Feti si Basiliu Mogra in Plaiu, Georgiu Stefanutiu si Nestoru Ganea in Telciu, Alecsandru Bohatielu si Daniele Lica in Borgo-Tih'a, Teodoru Tursianu si Gabriele Bobulu in Zagr'a, Gregoriu Sangeorgéuu in Parv'a.

c) Din partea statului invetiatorescu:

Teodoru Rotariu representantele corpului invetiatorescu dela scól'a normale, Ioane Marcianu, Florianu Motiocu, Teodoru Dumbrava si Ioane Ciorceriu profesori gimnasiali.

Ér' cá notari: Dr. Ioane M. Lazaru si Maximu Popu.

Adunanduse membrii susu-numiti in sal'a scólei normali, diu presidiulu deschide siedintí'a anunciandu cá suntu mai multe obiecte importante, cari au causatu necesitatea siedintiei presenti.

I. Inainte de a pune pre tapetu spre desbatere alte obiecte, presiedintele fiindu privativu interpelatu de mai multe parti, aduce la cunosciinti'a sinodului, cá clerulu din vicariatulu Rocnei in 24 Marte in 1869 s'a fostu adresatu cu una representatiune la Maiestatea Sa, in carea s'a rogatu pentru a se concede dreptulu de a alege episcopu in scaunulu episcopescu din diecesea Gherlei derenita vacante prin alegerea fostului episcopu Ioane Vancea de metropolitu, dupa care inse nu s'a capetatu nici unu respunsu pana acuma. — Despunendu a se ceti representatiunea clerului, recerca pre sinodu si mai alesu pre representantii comuneloru bescricesci, se se esprima, ca consimtiescu ori nu cu pasii facuti de numitulu cleru.

Dlu Leontinu Luchi representantele comunei Feldru, cerendu cuventu se dechiara, cumca din partesi afla fórte numeriti pasii facuti din partea clerului, prin urmare nu póte decatu se i dechiare de ai sei, si se róge pre celialalti representanti se faca asemenea.

Dlu Alecsandru Bohatielu representantele comunei Borgo-Tih'a consimte cu celea esprimate de dlu Leontinu Luchi, inse e de parere se nu facemu forma, ci se facemu esentia. Crede, ca de cumva adres'a cetita erá una adresa a diecesei intregi ar' fi resolvita de multu. — Déca nu s'a facutu pana acum, tienendu acsiom'a vechia: „Qui perdidit numerum, incipiat iterum" se facemu celu pucinu acum pasi colectivi, si atunci se póte sperá resultatu favoritoriu. — Considerandu, ca scaunulu episcopescu pana candu se voru face pasii colectivi din partea diecesei, s'ar poté ocupá prin denumire, propune: cá mai antaniu se se faca in celu mai scurtu timpu una adresa catra Maiestatea Sa, in carea se róge resolvirea cererei din 24 Marte 1869. — Cu privire la pasii ce suntu de facutu din partea diecesei propune: cá sinodulu se faca una adresa la inaltulu ministeriu din Pest'a, in carea se se róge a nu concede alegerea episcopului diecesanu; a dóu'a adresa se se faca la Pontificele romanu, in carea se se róge, cá Santi'a Sa se se intrepuna si se ne apere drepturile nóstre bescricesci, dintre cari e in prim'a linia dreptulu de a alege pre archipastori; a trei'a adresa catra metropolitulu, in carea se i se faca cunoscuti pasii facuti, si se se róge si sprijini; — a patr'a adresa la ordinariulu din Gherl'a, in carea se fia rogatu, a se intrepune pentru castigarea dreptului de alegere. — Spre scopulu acest'a se se róge a conchiamá numai decatu consistoriu plenariu, care luandu la desbatere obiectulu de sub intrebare se faca pasii necesari in numele clerului intregu din diecese; totu de una data se se dechiare in aceea adresa, cá de cumva ordinariatulu nu ar' voli a dá ascultare acestei rogari, sinodulu tóte urmarile neplacute provenite de aici le va pune pre umerii ordinariatului.

Ce se tiene de modalitatea tramiterei adreseloru, e de parere, cá adres'a catra Maiestatea Sa si cea catra inaltulu ministeriu se se trametia tuturoru barbatiloru gr. catolici din Pest'a, cari se se róge: cá in corpore se mérga la Maiestate de cumva va fi acolo, si la ministru presiedinte, si se predè adresele, rogandu apoi si pre celialalti ministrii cá se binevoiésca a considerá cererea nóstra. Incatu candu Maiestatea Sa nu ar' fi acolo, se se róge a inaintá adres'a pre calea, carea voru afla-o mai corespundietória. — Cu privire la pasii facundi de consistoriulu plenariu propune: cá asesorii consistoriului, cari se afla in vicariatulu Rocnei se fia insarcinati, cá mergundu in consistoriu se staruiésca pentru alegerea unei deputatiuni din partea consistoriului, carea se mérga cu adres'a in numele clerului la locurile mai inalte. — In urma propune: cá sinodulu se comunice cu celialalti protopopi din diecese pasii facuti din partea sa trametiendu si cate una copia din actele respective cu recercare de a se face si din partele asemenea pasi.

Dlu Maximu Lica representantele comunei San-Georgiu consimte cu cele propuse de dlu Al. Bohatielu, voliesce inse a adauge ceva din causa, ca la facerea adresei din partea clerului nu au participatu mirenii, si asia nu au avutu ocasiune a se esprime si ei. Acum inse le remane dreptu, si voliesce se faca acesa ce ar' fi facutu atunci.

In cererile indreptate la locurile mai inalte s'a

constatatu, ca amu avutu dreptulu de alegere, carele pana acum nu ne l'a luatu formaliter nimene. S'au amentitu in adres'a clerului din vicariatulu Rocnei, ca clerulu a primitu si veneratu pre episcopulu fostu si acum metropolitu Vancea, de si denumitu din partea regimului. Din partesi nu consimte cu acésta spresiune din motivu, ca: cine consimte cu unu actu in contra dreptului ce lu are-si dá involirea la perderea dreptului seu; din contra candu se calca vreunu dreptu alu cuiva si respectivulu nu se involiesce, chiaru de i s'ar luá pre unu timpu, póte se lu rechiame, si póte se lu recastige. De cumva nu s'a facutu acést'a cu ocasiunea denumirei episcopului Vancea, trebuie se se face acuma, candu amu vediutu in una din diecesele provinciei nóstre cá s'au facutu una denumire, carea a causatu o nemultiumire in toti acelia, cari doresc inaintarea clerului, si cu elu a natiunei; ér' acum se pregatesce una alta denumire, a carei fama a implutu pana acum cu indignatiune animele tuturoru fiiloru adeverati ai dieceseі nóstre. Propune dara: ca in scrisorl'a ce se va adresá inaltului ministeriu, se se protesteze a priori in contra denumirei episcopului nostru, cá se nu se póta imputá óre candu, ca nu nu amu pasitu cu tóta energi'a pentru apararea drepturiloru nóstre.

Dlu Alecsandru Bohatielu nu e contra protestului, oserba inse, ca nu ar' fi consultu a se mestecá prea afundu, din causa, ca déca se invinuesce cineva, acel'a are dreptu si detoriuti'a a se escusá.

Regimulu se póte liusioru escusá in casulu de facia. — Va fi cunoscutu, ca in conferintiele tienute la Urbea mare in caus'a regularei provinciei metropolitane gr. cat. a Albei Iulie s'a decisu: ca episcopii infiindiandeloru diecesi are se i denumésca Maiestatea Sa. — Deci regimulu ori celu de atunci, ori celu de astadi, liusioru póte scóte protocólele conferintiei cá documentu, spre a carei base s'a facutu propunerea de denumire. De acesa repetéza, ca nu e contra protestului, inse totusi nu ar' invinuí regimulu.

Dlu Maximu Lica crede, ca: clerulu stá din preuti, protopopi, vicari si respectivele consistorie; — de cumva clerulu intregu a fostu provocatu se si trametia representantii sei la conferintl'a dela Oradea mare, si aceli representanti alesi din clerulu intregu si au datu involirea la acesa, cá se se liè dreptulu alegerei, si se se ocupe scaunele episcopesci pre calea denumirei, atunci se lapeda de confesiunea sa, pentru ca nu voliesce a fi fiiulu unei confesiuni, carea -si dà de bun'a voli'a involirea la luarea drépturiloru sale cele mai sante, cum este dreptulu de alegere. De cumva s'a facutu de doi, trei, fara scirea si involirea clerului, precum crede, ca s'a si facutu, atunci facia cu clerulu acelea protocóle nu au nici una valóre de dreptu, prin urmare denumirea facuta pre basea acestor'a talia in dreptulu de alegere alu clerului, care celu pucinu pana acuma nu s'a dechiaratu, ca le recunósce de ale sale, si asia are totu dreptulu de a protestá contra atacarei drepturiloru sale; — remane déra pre lunga propunerea: cá se se protesteze contra denumirei.

Dlu Leontinu Luchi, dupace a anditu cele dise de ante-vorbitoriulu dechiara: ca nici nu a sciutu, nici scie se se fi facutu protocolulu conferintiei dela Oradea mare de catra representantii clerului intregu, de acesa **protestéza** contra aceloru protocóle, respective involiri date de membrii gr. cat. la ocuparea scauneloru episcopesci prin denumire.

Dupace mai vorbira la acestu obiectu domnii Daniele Lica, Simeone Tanco, Aritonu Marcusiu, Maximu Lica si Dr. Ioane Lazaru, se inchiá discussiunea si sinodulu

ad I. Primesce propunerea dlui Alecsandru Bohatielu cu amendamentulu dlui Maximu Lica.

II. Presidiulu oserba: ca dupace s'a decisu facerea adreseloru propuse de dlu Alecsandru Bohatielu, va fi de lipsa alegerea unei comisiuni, carea se lucre numitele adrese, de órace biroulu singuru nu va fi in stare ale gatá in unu timpu asia scurtu cum ceru impregiurarile. Recerca sinodulu se alege una comisiune spre acesta scopu.

ad II. Se alegu dd. Gregoriu Moisilu cá presiedinte, Maximu Lica, Simeone Tanco, Florianu Portiu, Aritonu Marcusiu, Ioane Serbu, Gabriele Vertica, Dr. Ioane M. Lazaru, Ioane Martianu si Maximu Popu.

III. Presidiulu aduce aminte, ca ar' fi consultu se se elaboreze unu regulamentu pentru tienerea sinodului vicariale. Spre scopulu acest'a ar' fi se se denumésca una comisiune, carea se elaboreze regulamentulu amentitu.

Dr. Ioane M. Lazaru e de parere, ca principiale generali ar' trebui se se statorésca de sinodu, de acesa propune: se se puna la desbatere statorirea principialoru generali ale regulamentului.

Dlu Daniele Lica e contra regulamentului din motivu, ca facerea acestuia nu stá in competenti'a sinodului tractuale, ci a sinodului diecesanu, séu mai bine a sinodului provinciale. Pana candu se va face acést'a de catra acelu sinodu, e de parere, cá sinodulu se se tienea dupa usulu de pana acuma.

Dupace mai vorbira pentru necesitatea reorganisarei provisorie, dd. Alecsandru Bohatielu, Maximu Lica si Dr. Ioane M. Lazaru, se decide:

ad III. Sinodulu recunósce necesitatea reorganisarei provisorie, insarcina comisiunea alésa la punctulu 2 cu elaborarea unui regulamentu luandu de base usulu, dupa care s'a conchiamatu si tienutu sinódele tractuali pana acuma si tienendu contu de impregiurarile presenti.

IV. Dlu Daniele Lica luandu in consideratiune, ca nici pana astadi nu amu avutu ocasiune a vedé conchiamatu congresulu de multu doritu, propune se se faca una representatiune la Escelentí'a Sa metropolitulu cá se convóce catu mai iute congresulu provinciale.

Dlu Aritonu Marcusiu aduge: sinodulu se recerce celealalte protopopiate cá se faca asemenea pasi in privinti'a congresului.

ad IV. Sinodulu primesce propunerea dlui Lica cu adausulu dlui Marcusiu.

V. Dlu Maximu Lica aduce la cunoscinti'a sinodului, ca a intielesu, ca din partea ordinariatului diecesanu s'ar incredintiá mai multe agende tienutórie de oficiulu vicariale dloru vice-protopopi: Clemente Lupsianu si Simeone Tanco, deci recerca presidiulu, se faca cunoscutu, déca are cunoscinti'a de acést'a ori nu.

Presidiulu espune, ca pentru liusiorintia i a delegatu, cá se dè licentia de casatoria, asemenea a delegatu spre acést'a si pre parochulu din Tih'a. Afara de acesa, s'au mai incredintiatu dlui Simeone Tanco si unele afaceri directe de catra consistoriu.

Dlu Simeone Tanco din partesi descopere sinodului, ca in adeveru i s'au incredintiatu unele afaceri directe dela consistoriu, inse totudeun'a s'a rogatu se fia dispensatu dela implinirea acelor'a, dupace inse i s'a mandatu de nou, a trebuitu se le implinésca.

ad V. Sinodulu a primitu cu neplacere acésta procedura a ordinariatului, si decide a remustrá contra tuturoru delegatiuniloru date de ordinariatu cu incungiurarea oficiului vicariale, cari ar' poté dá ansa mai tardiu la impartirea vicariatului in mai multe protopopiate.

VI. Dlu Elia Cincia: amentindu, ca nu de multu e de candu cerculu Monorului — alu carui fiiu este — s'a tienutu in cele spirituali de vicariatulu Rocnei, nu scie cu ce intentiune, spre ce scopu s'a creatu acelo unu vice-protopopiatu nou. — Voliesce cá locuitorii din cerculu Monorului se nu fia despartiti de fratii loru din vicariatu. Pentru acést'a propune: cá sinodulu se faca una representatiune la ordinariatulu din Gherl'a, in care se se róge: cá se caseze vice-protopopiatulu Budaculu romanu, si parochiele din cerculu Monorului se le impreuna éra cu vicariatulu Rocnei.

ad VI. Propunerea dlui Cincia se primesce.

VII. Presiedintele propune alegerea une comisiuni verificatórie.

ad VII. Se incredintiaza comisiunei alese la punctulu II.

Fiindu timpulu inaintatu siedinti'a s'a inchisu la 2 óre dupa amédi.

Protocolulu s'a cetitu si verificatu in siedinti'a comisiunei verificatórie tienuta in 8 Octobre 1870.

Presiedinte:
Gregoriu Moisilu m/p.,
vicariu.

Notarii:
Dr. Ioane M. Lazaru, Maximu Popu.

Sibiiu 13 Octobre 1870.

Congresulu besericescu greco-orientale.

(Urmare.)

Dep. Besianu luandu cuventu, recunósce acuma dupa premers'a constituire a congresului competinti'a lui de a se lasa in deciderі asupra propuneriloru, ce se voru face din partea membriloru congresuali. Densulu recunoscundu regulamentulu afaceriloru interne, cá prima base, pe care sta congresulu in activitatea sa, si aflandu in acestu regulamentu unele mancitati, se vede silitu a face propunerile urmatórie:

1. Proteste séu petitiuni incurse la congresu dupa verificarea membriloru congresuali se nu se mai lié in considerare, ci se se respinga cá neiertate dupa lege. — Acésta propunere o doresce densulu a fi pusa in regulam. af. int. tocma acolo, unde este vorb'a despre verificarea membriloru.

2. A dóu'a propunere a densului suna: Atari deputati alesi la congresu, cari nu s'au infaciosiatu in cele d'antaiu 3 dile ale activitatii congresului la congresu, fara se se fia escusatu cu motive credivere, se se privésca cá atari, cari au depusu mandatulu, si se se ordineze alegere nóua.

3. A trei'a propunere se vede dep. a o face din acelu motivu, cumca densulu cunósce, pre unu deputatu alu congresului din 1868, care numai venindu si dandu cu nasulu in congresulu de atunci si au cerutu concediu din partea presidiului, cumca densulu trebuie se mérga a casa, ca are nesce ocupatiuni, care ceru presenti'a i persónale. — Au capetatu concediu si la congresulu acela din 1868 u'au mai venitu, déra diurnulu si spesele itinerali le au capetatu, dicundu, cumca densulu este si au fostu membru congresuale, si concediu au capetatu dela presidiu.

Pentru incungiurarea daunei, ce se face prin unu atare deputatu, care nu lieа parte la desbaterile congresului, si totusi se gerésca cá deputatu -si liea libertate a face propunerea a 3-a, cá ori care deputatu congresuale capeta concedia pre 3 dile dela presidiu, preste trei dile trebuie se céra dela congresu. Proponentele se róga de congresu, cá se redice acestea trei propuneri la valóre de conclusu.

Dep. Lengeru: Fiinduca propunerile antevorbitorelui tientescu la intregirea resp. modificarea regulamentului afaceriloru congresuale, si de órece si in statutulu organicu suntu de lipsa unele modificari si intregiri, crede, ca pentru acesta scopu se se aléga una comisiune insarcinata séu insarcinanda si cu revisiunea statutului org.

Ecs. Sa p. metropolitu cá presiedinte, face asupra primei propuneri a deputatului Besianu acesa reflecsiune, cumca acesa este superflua, ca-ci § 20 din reg. alinea din urma dice espresu: Proteste in contra concluseloru congresuali nu au locu. — Va se dica, déca congresulu au verificatu membrii alesi si nedificultati, au facutu prin verificare unu conclusu, in contra carula nu póte protesta nimenea cu succesu.

Dep. Babesiu nu consimte cu parerea presidiului, ca-ci densulu tiene, ca aici este vorb'a numai de protestele incurse contra unui actu de alegere si nu contra unui conclusu congresuale.

Dep. Hanea nu e pentru propunerea dep., ca statutulu se se lieа la revisiune, ci numai pentru propunerea dep. Besianu cá regulamentulu afaceriloru interne se se intregésca.

Ecs. Sa dlu presied. informéza congresulu, ca densulu pe basea protocolului din an. 1868 alu congresului besericescu, cá presiedinte are de a face unele reporturi, care voru da congresului de facia ansa la o mai departe pertractare si anume alinea prima este gata a reportá despre facut'a substernere a statutului organicu Maiestatei Sale spre sanctionare, la a carui cetire va vedé congresulu, ca are de lipsa se faca revisiune asupra lui séu ba. — Asemenea reportu are de a face despre regularea starei preutimei si altele. — Ar' fi bine déra a se hotari, ca voiesce congresulu a asculta mai inainte de tóte acestea reporturi séu ba?

Dep. Popa George, de si practice au potutu cunósce scaderile stat. org., care ar' trebui eleminate, e totusi de parere, cá inainte de tóte se se asculte reporturile Ecs. S.

Dupa o desbatere nefructnósa, decide congresulu inainte de tóte a asculta repórtele Ecs. S., cu care a fostu parte insarcinatu presidiulu din partea congresului din 1868.

Presidiulu referéza, ca in intielesulu concl. de sub Nr. 232 din protocolulu congresului din 1868, au fostu insarcinatu a substerne statutulu organicu primitu de congresu, Maiestatei Sale spre sanctionare prea inalta si a starui sanctionarea acésta din resputeri. Acesta au si facutu, statutu fù in 28 Maiu 1869 cu unele modificatiuni sanctionatu de Maiestatea Sa.

Mai de parte fù presidiulu prin conclusulu de sub Nr. 84 din prot. 1868 poftitu din partea congresului si si rogatu, cu tóta intetimea, cá fara amanare se intreprinda toti pasii necesari in unele congresului, pentru impedecarea primirei si punerei in lucrare a proiectului de lege privitoriu la instructiunea popularia si atunci pusu la ordinea dilei in diet'a din Pest'a, s'au si a altuia de asemenea cuprinsu. Pasii necesari s'au facutu din partea presidiului inse fara nici unu efectu imbucuratoriu.

Privitoriu la p. 95 din protocolulu congresului din 1868, unde se dice: „la privitu'a petitiunei comuneloru bisericesci din districtulu consistoriului oradanu pentru reinfiintiarea episcopatului romanu gr. ort. din Oradea mare, reportulu comisiunei petitionarie ada de lipsa infiintiarea mai multoru episcopii in intrég'a provincia metropolitana, si ne avendu datele necesarii la mana, propune, ca in meritulu cestiunei acestia se nu se lase congresulu, ci se esmita o comisiune din tóte trei dieceesele sub presidiulu metropolitului, éra propunerea dlui Babesiu in privinti'a acésta, carea s'a si primitu, erá, se se proróce metropolitulu, cá adunandu pe cale oficiósa tóte datele necessarie pentru regularea si arondarea, respective inmultirea eparchieloru, se pregatésca unu proiectu cu considerarea petitiunei presente oradane, si a altora de asemenea natura; reportéza presidiulu, cumca pre langa dorinti'a sa cea mai ferbinte, de a se arondá metropoli'a nóstra dupa eparchii spre multiumirea clerului si poporului credintiosu, si a infiintia eparchiile intr'unu numeru corespundietoriu multimei clerului si poporului credintiosu, — nu i s'a rediutu cu putintia de a satisface conclusului susatinsu congresuale, ca-ci cestiunea comuneloru mestecate inca nici nu s'a inceputu, cu viu'a ierarchii serbesci, si ca-ci congresulu serbescu din anulu acesta voiesce se céra indereptu comunele micste, care consistoriele loru le-au predatu ierarchii nóstre romane, si in presente se afla sub jurisdictiunea consistorieloru nóstre, va se dica: congresulu serbescu pretinde status quo inainte de despartirea ierarchii; intre astfeliu de giurstari n'au aflatu de consultu a intreprinde ceva.

Presidiulu asia déra recomanda congresului aducerea unui conclusu nou in afacerea acésta, care se cuprinda nesce indigitari principiali si prin acelea a usiura sarcin'a presidiului.

Dupa acesta predá presiedintele, cu referintie la conclusulu adusu sub Nr. 225 din protocolulu congresului din 1868, elaboratulu comisiunei insarcinate cu elaborarea procedurei in cause matrimoniali si disciplinari, finduca atuncea s'a hotaritu, cá se se privésca cá materialu pentru congresulu venitoriu.

Despre obiectulu acesta, dice presidiulu, ca multu au cugetatu, si dupace l'au cetitu si procetitu acestu proiectu au venitu la acea convingere, ca nu póte servi de basea unui proiectu de procesura disciplinaria, pentru ca este contra statutului organicu. — In contestulu §§-loru din elaboratulu acesta se vede, cá si cum scaunele protopopesci ar' fi foruri competente pentru dejudecarea esceseloru disciplinari, inse acésta nu sta, ca-ci §-lu 33 din stat. org. lamuritu otaresce, ca scaunulu protopopescu tractéza obiecte bisericesci si disciplinari, pe cari consistoriulu le incredintiéza scaunului protopopescu cá foru de I-a instantia, éra dupa §-lu 121 p. 9 intre agendele senatului stinsu bisericescu, se tiene a judecá despre escesele preutimei si ale poporului, ce privesce detoritietele bisericesci. Altramente nu sta acestu proiectu in consonantia nici din punctu de vedere juridicu, ci sciinti'a juridica, pentruca acestu proiectu in cause disciplinarie numesce pe partile procesuali „parti invrasbite", unu lucru, pe care tóta lumea juridica lu martunisesce, ca nu suntu dóna parti de atare calitate.

Totu presidiulu predá congresului unu proiectu de instructiune pentru scaunele protopopesci in cause matrimoniale spre intrebuintiare cu acelu adausu, finduca pre acestu proiectu nu l'au potutu elabora pe deplinu, comisiunea insarcinata cu obiectulu acesta, se lu invite in siedintiele sale cá se aiba prilegiu a da deslucirile cele de lipsa in acest'a directiune; ca-ci altramente comisiunea anevoie se va poté orientá. — Congresulu primesce acest'a oferire a presidiului cu bucuria.

In fine presentéza presidiulu elaboratele despre regularea parochieloru si dotarea preutiloru precum si despre organisarea scóleloru romane precum si proiectulu de unu regulamentu pentru organisarea trebiloru bisericesci, scolarie si fundationale romane de releg. gr. ort. in statele austrisce, cu care au fostu insarcinatu presidiulu, din partea congresului din anulu 1868.

Presidiulu pune la ordinea dilei pre mane prelegerea statutului sanctionatu, cá unu obiectu de importantia si crede, ca dupa prelegerea acestuia membrii congresului si voru spune parerea si voru aduce conclusu dupa cum ii va intielepti Ddieu.

Dep. Babesiu luandu cuventu dice: finduca obiectele, despre care au reportatu Ecs. S., suntu de diferite materie, care materie ar' trebui dupa rudenii'a loru sortiate, pentru care scopu crede, ca ar' trebui o comisiune, alésa se sortesc obiectele, si apoi se se aléga comisiunile de lipsa pentru acestea diferite lucrari.

Totu odata incredintiaza presidiului dreptulu se propuna atare comisiune precum si din cati membrii

Ce se stinge de cestiunea arondarei metropolii, vorbitoriulu voiesce a sci despre cesistinti'a unui conclusu alu congresului serbescu, prin care presidiulu congresului serbescu este indetoratu a se adressa catra Ecs. Sa, ca causa despartiri de ierarchi'a serbésca si anume urmarile acestei despartiri, se se deslege in unu modu amicabilu, intre acestea dóua ierarchii. — Intrebu totu odata pe presidiu, ca nu s'a facutu ceva in intielesulu acestui conclusu?

Presidiulu respunde, ca nici o jota n'a facutu din motivele susu amintite. Totu odata se róga presidiulu alu crutia cu formularea unei comisiuni fara de a se aduce formalmente conclusu despre propunerea dep. Babesiu, se acceptéza din partea congresului parerea dep. Macelariu, cá in asta séra se se adune congresulu in conferintia privata, séu confidentiale spre a desbate si a se contielege despre impartirea obiecteloru si a alegerei respectiveloru comisiuni.

Fiindu timpulu inaintatu, siedinti'a de astadi se redica la 2 óre dupa amédi si se anuncia cea mai de aprópe pre mane la 9 óre antemeridiane.

Este de deploratu, ca deputatii mireni alesi din archidiecesa s'au representatu pana acuma intr'unu numeru fórte precariu, pe candu cei din celelalte diecese cu pucine esceptiuni au luatu parte toti la prim'a siedintia congresuale, si numai vr'o cativa se mai fia remasu afara, era congresulu ne capace de aduce concluse valide, ba nici a se póte constitui dupa lege.

Nepresentia acesta nu scimu cui se o adscriemu, ca-ci cei din dieces'a Aradului si Caransebesiului ne spusera, ca si pe acelo totu asia unu timpu nefavoritoriu a fostu si este, prin urmare cu pretecstulu drumului reu nu se potu escusa. — Ce e caus'a intardiarei loru déra, care intardiare in casulu necapacitatii de a aduce congresulu concluse valide, ar' fi causatu grele spese sermaneloru nóstre parochii contribuitóriu la platirea speseloru deputatiloru congresuali.

Déra nu cumva s'a domiciliatu la deputatii alesi congresuali si inca neinfaciosiati usulu dela balurile publice, ca numai acea nimfa este mai vediuta si primita, care vine mai tardiu? Feréscanu Ddieu! Dreptu e, ca de ecsemplu inspectorele séu assesorele scolariu dlu Gaetanu la deschidere, si in siedinti'a de eri si astadi nu a luatu parte, ba inca n'a venitu. Asta purtare a dep. da ansa si la cei ce au venitu, ca findu alesi pe trei ani la congresulu venitoriu se vina si si la a 11-a óra.

Novissimu. Tours 20 Oct. Sciri din Parisu 19 Oct. repórta, ca in nóptea trecuta prusianii au atacatu redutele Hautes bruchères si Bicetre, inse dupa o lupta cá de 3 óre fura respinsi. — Diurn. ofic. de Parisu din 18 Oct. publica respunsulu lui Jules Favre la circularea lui Bismark despre convenirea dela Ferieres. Favre dice: E bine, ca Franci'a scie, pana unde merge ambitiunea prusianiloru, ei vreu se ne nimicésca. Astadi pentru Franci'a e parol'a a fi, or' a peri. Regimulu Franciei a facutu concesiuni, inse Prusi'a vre desonorarea Franciei si respinse conditiunile.

Bazaine a cerutu la Versailles, cá se i se concéda a merge armatu din Metiu, prusianii nu primira. —

D. Iosifu Popu secret. despartiementului Clusiu alu Asociatiunei, invita la Mor1ac'a adunarea constitutiva pe **5** Nov. nou. —

CURSURILE

la bursa in 21 Oct. 1870 stb asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl 93	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 87	„ „
Augsburg	—	—	122 „ —	„ „
London	—	—	123 „ 30	„ „
Imprumutulu nationalu			66 „ 80	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%			57 „ 10	„ „
Obligatiunile rurale ungare			77 „ 75	„ „
„ „ temesiane			76 „ 80	„ „
„ „ transilvane			75 „ —	„ „
„ „ croato-slav.			79 „ 50	„ „
Actiunile bancei	—	—	713 „ —	„ „
„ creditului	—	—	257 „ 40	„ „

INSTITUTULU
de pensiune generalu din Brasiovu,

dupa computulu manipulatiunei din urma posede considerabilulu capitalu de

724.712 fl. 71 cr. m. a.,

care e asiediatu cu securitate pupilaria si e proprietate singuru numai a membriloru lui.

Pana in finea anului 1869 se platira din institutu cá pensiuni **168.413 fl. 60 cr. m. a.**

Dreptulu la un'a pensiune intréga simpla din institutulu acest'a se castiga prin contribuiri anuali neintrerupte de cate 12 fl. 60 cr., in restempu de 17 ani, care dreptu prin alte prestatiuni de 17 ani, adica prin prestatiuni de mai multe contribuiri se póte inmulti si indieci; dar' si cei mai seraculi si potu asigura pensiuni partiale prin una séu mai multe contribuiri de cate 1 fl. 26 cr.

In anulu alu 18 dupa anulu de intrare se incepe primirea pensiunei. Pensiunea prima si la membrii cei mai tineri e cu multu mai mare decatu un'a contribuire anuala, la membri mai betrani totusi pensiunea trece si preste sum'a incincita a contribuirei anuale si cresce din anu in anu totu mai multu.

Cine a pasitu preste anulu 48 alu vietiei, trebuie se presteze adausulu betranetiei, la prim'a intrare, pentru atati ani, cu cati ani au pasitu elu preste anulu 48 alu vietiei, intra inse si la tragerea pensiunei cu atati ani mai degraba.

Folósele ce le da institutulu acesta suntu atatu de invederate, incatu trebuie se tragemu atentiunea fiacaruia, care vré a ingrigi de viitoriulu seu, séu a loru sei, intr'unu modu inlesnitiosu, cumca dechiaratiunile a intrá pentru anulu acesta se potu primi **numai pana la finea lui Octobre** in cancelari'a directiunei, in Brasiovu, tergulu cailoru Nr. 35, séu la dd. agenti ai acestui institutu; mai tragemu luarea aminte a membriloru, cari nu si-au solvitu in laintru contingentele sale anuali, cá se si solveze contribuirile pana la terminulu acest'a, pentruca la din contra numai siesi voru avé a imputá intrarea mai tardia in perceptiunea pensiunei, care trebuie necesarminte se urmeze din nepunctual'a depurare a contribuiriloru.

In fine membrii aceia ai institutului, cari in anulu 1869 au solvitu contribuirea anuala a 17. se provóca, cá se-si dè cólele loru de cuitare directiunei acestia fara intardiare, séu nemidiulocitu, séu printr'unulu din domnii agenti, pentrucá se se póta provedé inca de pe acum cu asecurarea pensiunei si pentrucá se se incunguire vreo intardiare a esolvirei pensiunei in lun'a lui Ianuariu 1870.

Statutele se potu vede atatu la cancelari'a directiunei, catu si la domnii agenti ai acestui institutu, unde se voru dá si esplicari dorite cu tóta placerea si parabilitatea.

Directiunea
institutului generalu brasioveanu de pensiune.

Acestu institutu de pensiune redicatu de sasii brasioveni ne potu atrage a face asemene pentru asecurarea fiiloru si rudenieloru cu usiuratate, pe lunga contribuirea contingentului anuale, candu tuturoru calea e deschisa. —

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparulu lui
IOANE GÓTT si fiiu HENRICU.